

SINIF : 7
ÖĞRENME ALANI : İBADET
ÜNİTE : 2 / ORUÇ İBADETI
MATERYAL TÜRÜ : ŞİİR

5 yaş Sendromu (5 yaşındaki çocuğun ramazan günlüğü)

-Ramazan 1

Bu gün evde bir acayıklık var.
Herkes sessizce işine okuluna gidiyor.
Annem 'Zeynep hadi sana kahvaltı hazırlayalım.' dedi.
Kimse yemek yemiyor, su içmiyor.
Ablam bile!

-Ramazan 5

Önce diyet yaptıklarını sanmıştım.
İzledim hepsini.
Akşama doğru hepsi sessizleşiyor.
Sofrayı hazırlayıp ezanı bekliyorlar.
Onları böyle seyretmek, öyle hoş ki.
Başka zaman, susmak bilmeyen ablamın bu hali içten içe güldürüyor beni.
Ama gülmeye cesaretim yok.

-Ramazan 9

'Niye böyle yapıyorlar?' Ablama sordum, 'Büyüyünce anlarsın..' dedi.
Zaten başka ne der ki...
Anneme sordum, Ramazan dedi.
Babama sordum, Oruç dedi.

-Ramazan 11

Bu Ramazan ve Oruç isimli iki kişi, bizimkilere yeme-içme yasağı koymuş demek.
Arkadaşım Fatıma'ya sordum.
Onun ailesi de gündüzleri yemek yemiyor su içmiyormuş.

-Ramazan 14

Gece kaşık çatal sesleri, konuşmalar duydum.
Uyandım.
Babama haber vermeye koştum, yatağında yok!
Çaresiz, huysuz ablamın odasına koştum.
O da yok!
Korkmadım, Ben bu hırsızların hakkından gelirim!' dedim.

Aldım elime paspasın sapını, aniden açtım mutfak kapısını.
Sopamı havaya kaldırdım öylece kaldım oracıkta.
Bizimkiler yemek yiyorlar!
Vay uyanıklar.
Gündüz Oruç ile Ramazan'dan korkup gece yiyorlar.
Birde üstüme gülüyorlar...
Korkaklar.

-Ramazan 17

Önceleri, Oruç ile Ramazan'ı bulup şikayet etmeyi düşündüm.
Fakat ablamın yemek yemedikçe pamuk gibi yumuşadığını fark ettim.
Babam ile Annem de artık tartışmıyorlar.
O zaman devam.
Belli ki Oruç ve Ramazan iyi kalpli iki amca.

-Ramazan 19

Her gün bize beyaz başörtülü teyzeler geliyor.
Oturup birlikte Kur'an okuyorlar.
Her zaman ki gibi mobilyadan, gelinden, kaynanadan, konuşmuyorlar.
Ellerini açıp herkese dua ediyorlar.
Sevim teyze de başını örtmüş.
Çok da yakışmış

-Ramazan 22

Her şey aynen devam ediyor.
Televizyonlar bile uslu uslu konuşuyor.

Hepsi akşam ezan okuyor.
İftar iftar deyip bütün şehir birden yemeğe başlıyor.
Ne hoş.

-Ramazan 24

Oruç'u merak ediyorum.
Geçen gün Ayşe teyzem Annemle konuşuyorlardı.
Şöyle şöyle yaparsam Oruç bozulur mu?
Yok böyle olursa Oruç kaçır mı?
Demek ki Oruç, çok duygulu birisi.
İnsanlar kötü bir şey yapınca bozuluyor.
Kötülüğü gördüğü yerden kaçıyor.
Orucu ve Ramazan'ı artık iyice merak ediyorum.
Onlarla tanışmaya can atıyorum.

-Ramazan 25

Bu günlerde herkes Kadir gecesinden bahsediyor.
Şimdiye kadar gecesi olan bir adam göremedim.
Bu Kadir de kim?
Bin aydan hayırlı gecesi varmış.
O gece uyumamak, namaz kılmak, Kur'an okumak önemliymiş.

-Ramazan 26

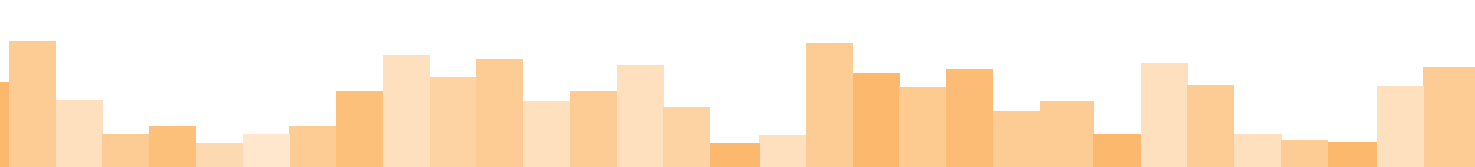
İftarı çok sevdim.
Akşam yemek yemeye İftar diyorlar.
Gece yemek yemenin adı da Sahur.
İftar sonrası eğlenceler oluyor.
Babam camilere götürüyor bizi.
Herkes sokaklarda, camide, neşe içinde.

-Ramazan 28

Merak içinde beklerken uyuyakaldım.
Kadir, gecesiyle beraber gelmiş gitmiş.
Ben göremedim.
Anlayamıyorum.
Bu yüzden ağabeyimi çok özlüyorum.
Ablama soru sormaya kalksam, bana doya doya gülüyor.
Sonra da arkadaşlarına anlatıyor, birlikte gülüyorlar.
Sinir oluyorum.
Abim uzak bir şehirde üniversitede okuyor.
'Abim ne zaman geliyor?' diye anneme soruyorum.
'Bayram gelsin, o da gelecek' diyor.
Oruç, Ramazan, gece gelen Kadir'den sonra şimdide Bayram!..
Soramıyorum 'Bayram kim?' diye.
Neden o gelmeden abim gelemiyor?
Belki de abimin arkadaşıdır.
Çok özledim abimi.
Bayram'ı da alsın gelsin tanışalım.

-Ramazan 29 / Arefe

Sonunda bir hanım ismi duydum.
Arife diyemiyorlar mı ne?
Arefe diyorlar.
Niye Arefe?
'Arife' olması gerekmiyor mu?
Yengemin adı gibi yani..
'Arefe geliyor, daha temizliği bitirmedik.' diyor Annem.

Demek ki Arife teyze çok titiz.
İyice telaşlandılar.
Bir Bayram diyorlar, bir Arefe, harıl harıl çalışıyorlar.
Temizlik yapılıyor.
Yemekler hazırlanıyor.
Anneme 'Bayram ne zaman gelecek?' dedim, 'Arefe'den sonra' dedi.
Demek ki Bayram ile Arefe evli değil.
Akraba da değil.
Kafam karma karışık.
Salih abim bi gelse de her şeyi bana anlatsa.

--Ve Bayram geldi

Sabah kalktığımda, herkesi kahvaltıda yakaladım!.
Oruç öldü herhâlde diye düşündüm.
Abim gece gelmiş.
Sevinçten haykırdım.
Çok özlemişiz birbirimizi.
Bütün olanı biteni bir güzel anlattım abime.
Yüzüme bakarken, bana tebessüm ettiğini gördüm.
Ablama sormamakla ne iyi ettiğimi anladım.
Abimin tebessüm ettiği yerde, ablam kahkaha atar.
Abime küser gibi yaptım, hemen gönlümü aldı.
Bana her şeyi baştan anlattı, bu sefer de ben gülmeye başladım.
Abimden söz aldım.
Kimseye anlatmayacak, konuştuklarımızı yazmak için izin istedi.
Ben de verdim..
Ramazan günlüğü işte böyle ortaya çıktı.
Abim buna bir de isim buldu: 5 Yaş Sendromu.
Sendromu anlamadım.
Ama olsun, abime güveniyorum.
Gerçi ablama göre 4 yaşındayım.
Annem 5 yaşında olduğumu söylüyor.
Babam daha 4 yaşından gün almıyordu diyor.
Abim bu konu beni aşar diyor.

Bayramı çok sevdim.
Ama ablam tekrar o sinirli haline dönecek diye, Ramazanın gidişine çok üzüldüm.

Bizim için her gün Ramazan olsa!..
Ne iyi olur..

"KISACA RAMAZAN adlı kısa film den uyarlama"

